

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea extinsă)

2 iulie 2015*

„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ALEX — Mărcile naționale verbale și figurativă ALEX — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Admisibilitatea căii de atac în fața camerei de recurs — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Absența similitudinii între produsele și serviciile desemnate de mărcile în conflict — Absența riscului de confuzie”

În cauza T-657/13,

BH Stores BV, cu sediul în Curaçao (teritoriu autonom al Țărilor de Jos), reprezentată de T. Dolde, avocat, și de M. Hawkins, solicitor,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de L. Rampini, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Alex Toys LLC, cu sediul în Wilmington, Delaware (Statele Unite), reprezentată de G. Macías Bonilla, de P. López Ronda, de G. Marín Raigal și de E. Armero, avocați,

având ca obiect o acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 16 septembrie 2013 (cauza R 1950/2012-2), privind o procedură de opoziție între BH Stores BV et Alex Toys LLC,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă),

compus din domnii M. Jaeger, președinte, M. van der Woude (raportor), doamna M. Kancheva și domnii C. Wetter și I. Ulloa Rubio, judecători,

grefier: domnul J. Plingers, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 11 decembrie 2013,

având în vedere memoriul în răspuns al OAPI depus la grefa Tribunalului la 2 aprilie 2014,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 21 martie 2014,

având în vedere trimiterea prezentei cauze în fața Camerei a șaptea extinse a Tribunalului,

având în vedere împiedicarea unuia dintre membrii Camerei de la a face parte din aceasta și decizia președintelui Tribunalului de a se desemna, în aplicarea articolului 32 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, pentru a completa camera,

în urma ședinței din 10 martie 2015,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 La 27 decembrie 2007, Panline U.S.A. Inc. (care a fost înlocuită de intervenienta Alex Toys LLC, în urma cesiunii cererii de înregistrare a mărcii comunitare, la 21 mai 2013) a prezentat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), potrivit Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 26/vol. 78, p. 1), cu modificările ulterioare [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)].
- 2 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este marca verbală ALEX.
- 3 Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea fac parte din clasele 16, 20 și 28 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957, cu revizuirile și cu modificările ulterioare, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:
 - Clasa 16: „Ștampile din cauciuc și tușiere; cutii cu stencil; rigle; felicitări surpriză pentru ziua de naștere; markere; seturi de pictură pentru copii, conținând vopsele pentru pictarea cu degetul, guașă, acuarele, pensule, cupe și șorțuri pentru copii; obiecte de șters pentru tablă; cretă; pasteluri în ceară și în plastic; adezivi pentru papetărie sau pentru menaj; foarfece pentru copii; creioane colorate; hârtie origami; blocuri de desen; cărți de colorat și de decupat; cărți de colorat; și cărți de activități pentru copii”;
 - Clasa 20: „Mobilier pentru copii”;
 - Clasa 28: „Truse artistice de artizanat pentru copii, pentru a fabrica bijuterii, coliere din perle, hărți, diorame cu privire la junglă, brelocuri pentru chei, accesorii de îmbrăcăminte, pentru a practica arta origami și kirigami, pentru a fabrica autocolante, obiecte sub formă de paiete, pentru a practica arta construcției cu nisip, pentru a fabrica sculpturi de animale, machete, colaje, poțiuni, parfumuri personale, geluri de duș, agende personale și albume – suvenire de vacanță, albume de fotografii, desene pe mătase, accesorii de modă (inclusiv șnururi, perle și perle fluorescente); truse artistice de artizanat pentru copii, destinate picturii, desenului, picturii pe poșoar, coloratului, modelării, confecționării de dinozauri, precum și desenului și învățării alfabetului și a numerelor (utilizând cartonase, numere și litere magnetice din materiale plastice); truse de bricolaj din hârtie; kituri pentru petreceri costumate; truse pentru fabricarea ceasurilor și a brățărilor pentru ceasuri; șorțuri pentru copii vândute ca piese din truse artistice de artizanat; jucării de baie pentru copii și jucării pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor”.
- 4 Cererea de înregistrare a mărcii comunitare a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 21/2008 din 26 mai 2008.

- 5 La 26 august 2008, Arcandor Akt (care a fost înlocuit de reclamanta BH Stores BV, în urma unui transfer ulterior) a formulat opoziție, în temeiul articolului 42 din Regulamentul nr. 40/94 astfel cum a fost modificat (devenit articolul 41 din Regulamentul nr. 207/2009) împotriva înregistrării mărcii solicitate, pentru toate produsele menționate la punctul 3 de mai sus.
- 6 Opoziția era întemeiată pe următoarele mărci anterioare:
- Marca germană verbală ALEX, depusă la 2 septembrie 1982, înregistrată la 3 iunie 1983, reînnoită la 3 septembrie 2002 și la 1 octombrie 2002, sub numărul 1049274, desemnând „articolele de sport” incluse în clasa 28;
 - Marca germană verbală ALEX, depusă la 5 iulie 1990, înregistrată la 15 ianuarie 1992 și reînnoită la 1 august 2010, sub numărul DD 648968, desemnând „lenjerie de toaletă, precum prosoape de mâini, prosoape de baie, mănuși de toaletă și prosoape pentru oaspeți” incluse în clasa 24, și „articole de sport” incluse în clasa 28;
 - Marca germană figurativă depusă la 4 mai 1999, înregistrată la 2 august 1999 și reînnoită la 1 iunie 2009, sub numărul 39925705, desemnând „biciclete” incluse în clasa 12, „sacoșe, rucsacuri, genți de voiaj și valize” incluse în clasa 18, și „articole de sport” incluse în clasa 28, reprodusă în continuare:

- 7 Motivele invocate în susținerea opoziției erau cele menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009] și la articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009].
- 8 La 7 iunie 2011, reclamanta a depus dovada utilizării mărcilor sale anterioare.
- 9 La 16 mai 2012, intervenienta a limitat lista produselor incluse în clasa 28 prin indicarea, în urma enumerării acestor produse, a unei noi mențiuni, după cum urmează:
- clasa 28: „[...] jucării de baie pentru copii și jucării pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor; niciunul din produsele citate anterior neincluzând articolele de sport”.
- 10 La 3 octombrie 2012, divizia de opoziție a respins opoziția în totalitate.
- 11 La 22 octombrie 2012, reclamanta a formulat o cale de atac împotriva deciziei diviziei de opoziție, în temeiul articolelor 58-64 din Regulamentul nr. 207/2009.
- 12 Prin Decizia din 16 septembrie 2013 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera a doua de recurs a OAPI a confirmat decizia diviziei de opoziție. Camera de recurs a indicat că își limita examinarea la motivul de opoziție întemeiat pe articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, dat fiind că reclamanta nu mai prezenta argumente în temeiul articolului 8 alineatul (5) din același regulament. Aceasta a indicat de asemenea că reclamanta nu contesta că mărcile anterioare fuseseră utilizate doar pentru „articole de sport” și că opoziția era limitată la „jucării de baie pentru copii” și la „jucării pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor”, incluse în clasa 28. Camera de recurs a considerat că publicul relevant era compus din membrii publicului larg din Germania. Aceasta a indicat că nu era contestat faptul că, în ce privește mărcile verbale anterioare, mărcile în conflict erau identice și că, în ce privește marca figurativă anterioară, mărcile în conflict erau similare. Camera de recurs a considerat, referindu-se la Hotărârea din 4 iunie 2013, i-content/OAPI – Decathlon

(BETWIN) [T-514/11, Rep. (Extras), EU:T:2013:291, punctele 34-39], că „articolele de sport”, „jucăriile de baie pentru copii” și „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor” erau produse diferite și că, în consecință, nu putea exista niciun risc de confuzie, întrucât nu era îndeplinită o condiție indispensabilă pentru aplicarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, și anume identitatea sau similitudinea produselor.

Concluziile părților

13 Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii în fața diviziei de opoziție și în fața Camerei a doua de recurs a OAPI.

14 OAPI și intervenienta solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii în întregime;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de OAPI și de intervenientă, inclusiv a celor efectuate de intervenientă în cadrul procedurii opoziției și a căii de recurs în fața OAPI.

15 În ședință, în urma unei întrebări adresată de Tribunal, intervenienta a solicitat Tribunalului, cu titlu principal, anularea deciziei atacate în măsura în care prin aceasta a fost declarat admisibilă calea de atac a reclamantei în fața camerei de recurs și, în subsidiar, respingerea acțiunii și confirmarea deciziei atacate, în ipoteza în care Tribunalul ar confirma admisibilitatea căii de atac în fața camerei de recurs.

În drept

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în fața camerei de recurs

16 Intervenienta arată că respectiva cale de atac formulată în fața camerei de recurs era inadmisibilă, ca urmare a încălcării termenului de patru luni începând de la data notificării deciziei pentru depunerea expunerii de motive a căii de atac, prevăzut de articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009. Aceasta arată că notificarea către reclamantă a deciziei diviziei de opoziție a fost făcută la 3 octombrie 2012 și că aceasta din urmă a depus motivarea acțiunii sale la 7 februarie 2013, și anume după expirarea termenului acordat, termen care ar fi expirat – potrivit intervenientei – la 4 februarie 2013 (3 februarie 2013 fiind duminică). Aceasta mai arată că neregularitatea menționată a fost trecută sub tăcere în decizia atacată.

17 În primul rând, trebuie constatat că problema admisibilității căii de atac nu a fost omisă de camera de recurs, întrucât aceasta a indicat, la punctul 17 din decizia atacată, că respectiva cale de atac era conformă cu dispozițiile articolelor 58, 59 și 60 din Regulamentul nr. 207/2009 și ale normei 48 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189) și că era, în consecință, admisibilă.

- 18 În al doilea rând, în ceea ce privește aspectul dacă expunerea de motive din 7 februarie 2013 a fost depusă în termenul prevăzut de articolul 60 din Regulamentul nr. 207/2009, trebuie să se facă referire, în speță, la articolul 7 alineatul (4) din Decizia EX-11-3 din 18 aprilie 2011 a președintelui OAPI referitoare la comunicările electronice de la și către OAPI, care era aplicabilă în momentul în care a fost emisă decizia diviziei de opoziție. Această dispoziție are următorul cuprins:
- „Cu excepția unei determinări exacte a datei notificării, aceasta se consideră a fi făcută în a cincea zi calendaristică de la data creării documentului de sistemele [OAPI]. Data creării documentului este indicată pe acesta. Documentul este depus în cutia poștală cât mai curând posibil, înainte de finalul acestui termen de cinci zile.”
- 19 Reclamanta și OAPI susțin că, în speță, data la care a fost creată decizia diviziei de opoziție de sistemele OAPI este cea de 3 octombrie 2012 și că, în consecință, notificarea deciziei diviziei de opoziție se consideră a fi fost efectuată cinci zile mai târziu, și anume la 8 octombrie 2012.
- 20 În această privință, este necesar să se arate că decizia diviziei de opoziție datează din 3 octombrie 2012, astfel încât crearea documentului de sistemele OAPI în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Decizia EX-11-3 nu a putut avea loc înainte.
- 21 În temeiul normei 70 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 2868/95, coroborată cu articolul 60 ultima teză din Regulamentul nr. 207/2009, în speță, termenul pentru depunerea unui memoriu care să expună motivele căii de atac a expirat, în consecință, cel mai devreme la 8 februarie 2013.
- 22 Prin urmare, expunerea de motive din 7 februarie 2013 a fost depusă în termenul prevăzut și în mod întemeiat camera de recurs a declarat admisibilă calea de atac reclamantei.
- 23 Reiese din cele de mai sus că motivul intervenției întemeiat pe inadmisibilitatea căii de atac în fața camerei de recurs trebuie respins.

Cu privire la admisibilitate înscrisurilor prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului

- 24 Intervenția consideră că Tribunalul nu trebuie să țină cont de noile elemente probatorii ale reclamantei, întrucât acestea sunt prezentate pentru prima oară în cadrul prezentei proceduri și întrucât conținutul lor nu este de natură să modifice raționamentul și concluziile care figurează în decizia atacată.
- 25 Anexele 14-18 la cererea introductivă, preluate de pe site-uri internet, prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului și din care sunt preluate extrase în cuprinsul cererii introductive, nu pot fi luate în considerare. Astfel, acțiunea în fața Tribunalului vizează controlul legalității deciziilor camerelor de recurs ale OAPI în sensul articolului 65 din Regulamentul nr. 207/2009, așa încât funcția Tribunalului nu este aceea de a reexamina circumstanțele de fapt în lumina documentelor prezentate pentru prima dată în fața sa. Se impune, prin urmare, înlăturarea documentelor menționate mai sus, fără a fi necesară examinarea forței lor probante [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2005, Sadas/OAPI – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Rec., EU:T:2005:420, punctul 19 și jurisprudența citată]. Aceeași dispoziție se aplică în ceea ce privește anexa 9 la memoriul în intervenție.
- 26 Anexele 13 și 19 la cererea introductivă, deși au fost prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului, nu sunt probe propriu-zise, ci se referă la practica decizională a OAPI și la jurisprudența instanței Uniunii Europene, la care, chiar dacă este ulterioară procedurii în fața OAPI, o parte are dreptul să facă trimitere [a se vedea în acest sens Hotărârea ARTHUR ET FELICIE, punctul 25 de mai sus, EU:T:2005:420, punctul 20, și Hotărârea din 8 decembrie 2005, Castellblanch/OAPI – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), T-29/04, Rec., EU:T:2005:438, punctul 16]. Astfel, nici

părțile și nici Tribunalul însuși nu pot fi împiedicate să se inspire, în interpretarea dreptului Uniunii, din elemente extrase din jurisprudența instanței Uniunii, națională sau internațională. O astfel de posibilitate de a face trimitere la hotărâri ale instanței Uniunii, naționale sau internaționale nu este vizată de jurisprudența conform căreia acțiunea introdusă în fața Tribunalului vizează controlul legalității deciziilor camerelor de recurs având în vedere dovezile prezentate de părți în fața acestora, din moment ce nu se pune problema de a reproșa camerei de recurs că nu a luat în considerare elemente de fapt dintr-o hotărâre a unei instanțe a Uniunii sau o hotărâre națională sau internațională, ci este vorba despre a invoca hotărâri în susținerea unui motiv întemeiat pe aplicarea greșită de către camerele de recurs a unei dispoziții din Regulamentul nr. 207/2009 [a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2006, Vitakraft-Werke Wührmann/OAPI – Johnson's Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, Rec., EU:T:2006:202, punctele 70 și 71].

Cu privire la fond

- 27 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă două motive, primul întemeiat pe încălcarea obligației de motivare prevăzută la articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 și al doilea întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din același regulament.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009

- 28 Prin intermediul primului motiv, reclamanta arată că respectiva cameră de recurs și-a încălcat obligația de motivare prin aceea că, în loc să analizeze faptele și argumentele prezentate de părți în procedura opoziției și a căii de atac și să expună faptele determinante și considerațiile juridice ce au condus la decizia atacată, aceasta s-a mulțumit să facă trimitere la Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), prin copierea parțială a punctelor 36-38 din aceasta, pentru a concluziona că produsele în cauză erau diferite, fără a examina dacă faptele și raționamentul subiacent acestei hotărâri erau de asemenea aplicabile în prezenta speță.
- 29 În temeiul articolului 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009, deciziile OAPI trebuie să fie motivate. Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că această obligație are același domeniu de aplicare ca cea consacrată prin articolul 296 al doilea paragraf TFUE și că motivarea impusă prin articolul menționat trebuie să facă să transpară într-o manieră clară și neechivocă raționamentul autorului actului. Astfel, obligația de motivare a deciziilor OAPI are dublul obiectiv de a permite, pe de o parte, celor interesați să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, cu scopul de a-și apăra drepturile, și, pe de altă parte, instanței Uniunii să își exercite controlul asupra legalității deciziei [Hotărârea din 21 octombrie 2004, KWS Saat/OAPI, C-447/02 P, Rec., EU:C:2004:649, punctele 64 și 65, și Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Herbacin cosmetic/OAPI – Laboratoire Garnier (HERBA SHINE), T-34/12, EU:T:2013:618, punctul 42].
- 30 Reiese din jurisprudență că problema dacă motivarea unei decizii îndeplinește aceste cerințe trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă [a se vedea Hotărârea din 26 octombrie 2011, Bayerische Asphaltmischwerke/OAPI – Koninklijke BAM Groep (bam), T-426/09, EU:T:2011:633, punctul 74 și jurisprudența citată].
- 31 Reiese dintr-o jurisprudență constantă că nu se poate cere camerelor de recurs să prezinte o motivare care să urmeze în mod exhaustiv, unul câte unul, toate argumentele prezentate în fața lor de părțile în litigiu. Prin urmare, motivarea poate fi implicită, cu condiția de a permite persoanelor interesate să ia cunoștință de motivele pentru care a fost adoptată decizia camerei de recurs, iar instanței competente, să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul [a se vedea Hotărârea din 9 iulie 2008, Reber/OAPI – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Rep., EU:T:2008:268, punctul 55 și jurisprudența citată]. Este suficient ca respectiva cameră de recurs să expună situația de

fapt și considerațiile juridice care prezintă o importanță esențială în economia deciziei [a se vedea Hotărârea din 30 iunie 2010, Matratzen Concord/OAPI – Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, EU:T:2010:263, punctul 18 și jurisprudența citată].

- 32 În speță, reiese cu claritate de la punctul 25 din decizia atacată că, în primul rând, camera de recurs a considerat concluzia Hotărârii BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), potrivit căreia nu există nicio similitudine între „articolele de sport” și „jucăriile, jocurile și articolele pentru joacă”, ca fiind aplicabilă „prin extensie”, produselor aflate în conflict în speță, și anume „articolelor de sport”, „jucăriilor de baie pentru copii” și „jucăriilor pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor”.
- 33 În al doilea rând, camera de recurs a preluat motivele expuse în Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), precizând, la punctul 25 din decizia atacată, că le considera pertinente pentru a respinge în mod definitiv argumentele invocate în speță de persoana care a formulat opoziția.
- 34 La punctul 26 din decizia atacată, camera de recurs a reamintit că, chiar dacă s-ar putea stabili o apropiere între „articolele de sport”, pe de o parte, și anumite jucării (de exemplu „jucăriile de baie pentru copii” și „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor”), pe de altă parte, în măsura în care anumite „articole de sport” pot fi utilizate ca jucării, iar anumite jucării pot de asemenea să constituie „articole de sport”, o asemenea ipoteză nu repune în discuție faptul că aceste două categorii de produse au, în esență, o destinație diferită, și anume de a antrena corpul prin exerciții fizice, pentru „articolele de sport”, de a distra copiii de vârstă mică, pentru „jucăriile de baie pentru copii”, și de a distra și educa copiii, pentru „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor”.
- 35 Pe de altă parte, camera de recurs a indicat la punctul 27 din decizia atacată că, deși este posibil ca „articolele de sport” să fie destinate copiilor sub formă de jucării, sau să fie fabricate pentru a servi ca produse complementare folosite pentru jocuri, astfel încât să poată fi fabricate de aceleași întreprinderi și propuse prin aceleași canale de distribuție, este vorba despre categorii de produse care, în general, sunt fabricate de întreprinderi specializate și sunt vândute în magazine specializate sau care, în ceea ce privește marile centre comerciale, sunt vândute în departamente specializate și, chiar dacă pot fi apropiate, sunt totuși distincte.
- 36 Reiese din cele ce precedă că, contrar susținerilor reclamantei, faptele decisive și considerațiile juridice care au o importanță esențială în economia deciziei atacate sunt expuse clar în decizia atacată și permit reclamantei să cunoască temeiurile deciziei atacate în scopul de a-și apăra drepturile, pe de o parte, și instanței Uniunii să își exercite controlul legalității, pe de altă parte.
- 37 În plus, nimic nu se opune, în principiu, ca o cameră de recurs să își asume motivarea unei hotărâri a instanței Uniunii, dacă apreciază că aceasta este aplicabilă în speță. Astfel, deși este adevărat că punctele 36-38 din Hotărârea BETWIN au fost preluate pe larg de camera de recurs [punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291)], aceasta a indicat totuși în mod clar faptele și raționamentul subiacent acestei hotărâri care erau, în opinia sa, aplicabile în prezenta speță.
- 38 În al treilea rând, nici celelalte argumente ale reclamantei nu permit să se concluzioneze că decizia atacată încalcă articolul 75 prima teză din Regulamentul nr. 207/2009.
- 39 Mai întâi, reclamanta susține că, în Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), Tribunalul a deplâns o lipsă de probelor în susținerea raționamentului deciziei atacate, ceea ce nu ar fi cazul în speță.
- 40 Or, trebuie arătat că problema dacă Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291) este aplicabilă în speță ține de examinarea celui de al doilea motiv, cu alte cuvinte examinarea pe fond a legalității deciziei atacate, iar nu examinarea motivației din decizia atacată.

- 41 În continuare, susține reclamanta, în esență camera de recurs a încălcat obligația care îi revenea de a lua în considerare argumentele părților care făceau trimitere la deciziile anterioare ale OAPI și de a-și motiva decizia în raport cu respectiva practică decizională. Aceasta critică de asemenea neluarea în considerare a Hotărârii din 16 septembrie 2013, Knut IP Management/OAPI – Zoologischer Garten Berlin (KNUT – DER EISBÄR) (T-250/10, în continuare „Hotărârea KNUT”, EU:T:2013:448).
- 42 În această privință, reiese dintr-o jurisprudență constantă că deciziile privind înregistrarea unui semn ca marcă comunitară adoptate de camerele de recurs în temeiul Regulamentului nr. 207/2009 sunt emise în exercitarea unei competențe nediscreționare, iar nu a unei puteri discreționare. Prin urmare, legalitatea deciziilor menționate trebuie apreciată numai în temeiul acestui regulament, astfel cum este interpretat de instanța Uniunii, iar nu pe baza unei practici decizionale anterioare a camerelor de recurs [Hotărârea din 26 aprilie 2007, Alcon/OAPI, C-412/05 P, Rep., EU:C:2007:252, punctele 64 și 65, și ARTHUR ET FELICIE punctul 25 de mai sus, EU:T:2005:438, punctul 71].
- 43 În speță, având în vedere jurisprudența vizată la punctele 31 și 42 de mai sus și în măsura în care camera de recurs a expus în mod suficient faptele și considerațiile juridice care au o importanță esențială în economia deciziei atacate, aceasta nu era obligată să adopte o motivare specifică pentru a-și justifica decizia în raport cu deciziile anterioare ale OAPI, citate în înscrisurile părților, sau în raport cu jurisprudența Uniunii.
- 44 În plus, în special în ceea ce privește argumentul referitor la Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus (EU:T:2013:448), trebuie constatat că, presupunând că respectiva cameră de recurs ar fi putut lua cunoștință în timp util de această hotărâre, nu i se poate impune să comenteze orice hotărâre a instanței Uniunii, având în vedere mai ales faptul că s-a exprimat în mod clar în favoarea Hotărârii BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), care privește același obiect ca și prezenta cauză.
- 45 Prin urmare, trebuie respins primul motiv formulat de reclamantă.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

- 46 Potrivit reclamantei, camera de recurs a concluzionat în mod greșit în sensul absenței similitudinii dintre produsele în cauză, precum și în sensul absenței unui risc de confuzie.
- 47 Potrivit articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, la opoziția titularului unei mărci anterioare, se respinge înregistrarea mărcii solicitate atunci când, din cauza identității sau a asemănării sale cu o marcă anterioară și din cauza identității sau a asemănării produselor sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există un risc de confuzie în percepția publicului de pe teritoriul în care este protejată marca anterioară. Riscul de confuzie include riscul de asociere cu marca anterioară. Pe de altă parte, în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) din Regulamentul nr. 207/2009, prin mărci anterioare trebuie să se înțeleagă mărcile înregistrate într-un stat membru a căror dată de depunere este anterioară cererii de înregistrare a mărcii comunitare.
- 48 Potrivit unei jurisprudențe constante, constituie risc de confuzie riscul ca publicul să creadă că produsele sau serviciile în cauză provin de la aceeași întreprindere sau de la întreprinderi legate din punct de vedere economic. Potrivit aceleiași jurisprudențe, riscul de confuzie trebuie apreciat în mod global, în funcție de percepția pe care o are publicul relevant asupra semnelor și a produselor sau serviciilor în discuție și ținând seama de toți factorii relevanți din cauză, în special de interdependența dintre similitudinea semnelor și cea a produselor sau a serviciilor desemnate [a se vedea Hotărârea din 9 iulie 2003, Laboratorios RTB/OAPI – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Rec., EU:T:2003:199, punctele 30-33 și jurisprudența citată].

- 49 În cazul în care protecția oferită de marca anterioară se întinde la ansamblul Uniunii, trebuie luată în considerare percepția asupra mărcilor aflate în conflict pe care o are consumatorul serviciilor în cauză de pe teritoriul respectiv. Totuși, trebuie amintit că pentru a refuza înregistrarea unei mărci comunitare este suficient ca un motiv relativ de refuz, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, să existe într-o parte a Uniunii [a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 decembrie 2006, Mast-Jägermeister/OAPI – Licorera Zacapaneca (VENADO cu cadru și alții), T-81/03, T-82/03 și T-103/03, Rec., EU:T:2006:397, punctul 76 și jurisprudența citată].
- 50 În speță, camera de recurs a considerat că publicul relevant includea membrii publicului larg din Germania, statul membru în care mărcile anterioare sunt protejate, fără ca acest lucru să fie contestat de părți.
- 51 De asemenea, nu se contestă că, în ceea ce privește mărcile verbale anterioare, mărcile în conflict sunt identice și, în ceea ce privește marca figurativă anterioară, mărcile în conflict sunt similare.
- 52 Aceste aprecieri ale camerei de recurs trebuie încuviințate.
- Cu privire la compararea produselor
- 53 Potrivit unei jurisprudențe constante, pentru a aprecia similitudinea dintre produsele sau serviciile în cauză, trebuie să se ia în considerare toți factorii relevanți ce caracterizează raportul dintre acestea. Respectivii factori includ în special natura, destinația, utilizarea acestora, precum și caracterul lor concurent sau complementar (Hotărârea din 29 septembrie 1998, Canon, C-39/97, Rec., EU:C:1998:442, punctul 23). Se poate ține seama și de alți factori precum canalele de distribuție a produselor respective [a se vedea Hotărârea din 11 iulie 2007, El Corte Inglés/OAPI – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, Rep., EU:T:2007:219, punctul 37 și jurisprudența citată].
- 54 În speță, trebuie comparate „jucăriile de baie pentru copii” și „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor”, desemnate de marca solicitată, cu „articolele de sport” desemnate de mărcile anterioare.
- 55 Înainte de a aborda argumentele din litigiul principal, trebuie constatat că, în general, reclamanta reproșează camerei de recurs faptul de a nu fi identificat produsele care sunt incluse în categoria „jucăriilor de baie pentru copii” și a „jucăriilor pentru activități [de educație și dezvoltare pentru copii]”. Este suficient să amintim, în această privință, că reiese din jurisprudență faptul că, întrucât modalitățile de comercializare specifice produselor desemnate de mărci pot varia în timp și depind de opțiunile titularilor acestor mărci, analiza riscului de confuzie între două mărci în perspectivă nu poate depinde de intențiile de comercializare ale titularilor mărcilor, intenții care sunt subiective prin natura lor, indiferent dacă acestea sunt sau nu sunt îndeplinite [Hotărârea din 15 martie 2007, T. I. M. E. ART/OAPI, C-171/06 P, EU:C:2007:171, punctul 59, și Hotărârea din 9 septembrie 2008, Honda Motor Europe/OAPI – Seat (MAGIC SEAT), T-363/06, Rep., EU:T:2008:319, punctul 63]. Prin urmare, camera de recurs nu era obligată să identifice produsele specifice vizate de marca solicitată, în măsura în care acestea erau susceptibile să varieze.
- 56 Cu titlu principal, reclamanta invocă patru categorii de argumente pentru a demonstra că produsele în cauză sunt similare: natura acestora, destinația lor, canalele lor de distribuție și producție, precum și practica decizională a OAPI.
- 57 În primul rând, în ceea ce privește natura produselor, reclamanta arată că „articolele de sport” vizate de mărcile anterioare, precum și „jucăriile de baie pentru copii” și „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor” vizate de marca solicitată sunt de aceeași natură, din moment ce au adesea aceeași compoziție (piele, plastic, lemn sau metal), utilizarea lor este aceeași, întrucât aceasta necesită

forță fizică, și au aceeași stare fizică solidă. De asemenea, reclamanta arată, invocând în susținere Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus (EU:T:2013:448), că un număr însemnat de „articole de sport” sunt oferite într-o formă simplificată și la dimensiuni reduse ca jucării de activități pentru copii, astfel încât adesea este dificil de diferențiat între „articolele de sport” și jucăriile de activități (a se vedea în acest sens Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus, EU:T:2013:448, punctul 47).

- 58 În primul rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei referitor la compoziția produselor în cauză, precum și la probele pe care le-a prezentat OAPI în acest sens, este necesar să se constate că faptul că „articolele de sport” desemnate de mărcile anterioare și jucăriile desemnate de marca solicitată pot fi alcătuite din aceleași materiale, de altfel extrem de variate, nu este suficient, în sine, pentru a stabili o similitudine a produselor, având în vedere marea varietate a produselor susceptibile să fie fabricate din piele, plastic, lemn sau metal. Astfel, aceeași substanță sau același material poate fi utilizat pentru fabricarea unei game largi de produse complet diferite.
- 59 În al doilea rând, contrar susținerilor reclamantei, existența unei forme simplificate și a unei dimensiuni reduse pentru „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor” permite tocmai ca acestea să fie deosebite de „articolele de sport” și să nu fie confundate cu acestea din urmă. În speță, „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor”, astfel cum indică denumirea, sunt destinate copiilor de vârstă relativ mică și se deosebesc de „articolele de sport” (chiar dacă le imită) printr-o tehnicitate mai redusă, printr-un aspect diferit (dimensiune redusă, greutate scăzută), printr-o siguranță adaptată copiilor, în conformitate cu Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009, privind siguranța jucăriilor (JO L 170, p. 1), precum și printr-un preț în general inferior. O trusă de golf în miniatură, pentru a lua un exemplu de produse desemnate de marca solicitată citat de reclamantă, va fi adaptată la înălțimea copiilor, iar croșele nu vor avea precizia unor adevărate croșe de golf și vor fi din plastic ușor. Acest raționament se aplică *a fortiori* în privința „jucăriilor de baie pentru copii”, care nu au un echivalent „sportiv”.
- 60 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentele potrivit cărora produsele în cauză sunt utilizate în același mod, prin recurgerea la forța fizică, și împărtășesc aceeași stare fizică, astfel de aspecte nu sunt semnificative în speță, în măsura în care aceasta este situația a numeroase produse care au un scop principal complet diferit de cel sportiv (unelte manuale, instrumente de curățare, de construcții etc.).
- 61 Având în vedere cele ce precedă, este necesar să se constate că jucăriile vizate de marca solicitată au o natură diferită de cea a „articolelor de sport” vizate de mărcile anterioare.
- 62 În al doilea rând, în ceea ce privește destinația produselor desemnate de mărcile în conflict, reclamanta susține că aceasta este identică, întrucât toate sunt create în scopul unei activități fizice, și al divertismentului. Aceasta susține în special că, astfel cum se indică în Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus (EU:T:2013:448), există o anume „trecere continuă” între „articolele de sport”, pe de o parte, și jucării, pe de altă parte, în special în măsura în care este de notorietate că „articolele de sport” sunt utilizate pentru jocuri și că anumite jocuri pot fi asimilate de asemenea „articolelor de sport” (Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus, EU:T:2013:448, punctul 47).
- 63 În primul rând, astfel cum reiese chiar din Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus (EU:T:2013:448), nu există, în principiu, raport de interschimbabilitate și complementaritate între, pe de o parte, produsele „articole de gimnastică și sport necuprinse în alte clase” din clasa 28 și, pe de altă parte, „păpuși (jucării), jocuri; jucării; animale din pluș” din aceeași clasă, în măsura în care produsele în cauză au o destinație diferită. Astfel, în timp ce articolele de gimnastică și sport sunt destinate înainte de toate antrenamentului fizic, jocurile, precum și jucăriile au, în principiu, ca funcție divertismentul (Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus, EU:T:2013:448, punctele 44 și 45).

- 64 Astfel, faptul că o destinație (de exemplu activitatea fizică) nu exclude o altă destinație (de exemplu loisirul) și că două destinații se pot „întrepătrunde” într-un produs, precum subliniază reclamanta, nu împiedică posibilitatea de a identifica o finalitate dominantă sau, altfel spus, „principală” a unui produs. Intervenienta subliniază astfel în mod întemeiat că prin „utilizare” trebuie să se înțeleagă utilizarea preconizată în general a unui produs, iar nu o utilizare necorespunzătoare sau ocazională.
- 65 În consecință, existența unei anumite „tregeri continue” sau a unei zone de suprapunere între două categorii de produse având destinații în esență diferite nu înseamnă totuși că toate produsele vizate de aceste categorii de produse sunt similare.
- 66 În plus, reiese din jurisprudență că faptul că două produse pot satisface, într-o anumită măsură, aceleași nevoi nu împiedică perceperea lor de către un consumator relevant ca fiind produse distincte [a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 iunie 2008, Coca-Cola/OAPI – San Polo (MEZZOPANE), T-175/06, Rep., EU:T:2008:212, punctul 66].
- 67 În speță, în decizia atacată, camera de recurs a apreciat în mod întemeiat că produsele în conflict aveau în esență o destinație diferită, făcând trimitere la punctele 35 și 36 din Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291).
- 68 Reiese astfel din Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), că, chiar dacă nu se poate exclude că, pentru anumite „articolele de sport și de gimnastică”, pe de o parte, și anumite „jucării, jocuri și articole pentru joacă”, pe de altă parte, se poate stabili o apropiere, în măsura în care anumite „articole de sport” pot fi utilizate pentru „jocuri”, și anumite „jocuri” pot constitui de asemenea „articole de sport”, în absența unor indicații precise ale organelor OAPI cu privire la produsele specifice vizate și cu privire la modul în care acestea ar fi afectate, o astfel de ipoteză nu repune în discuție faptul că aceste două categorii de produse au în esență o destinație diferită. Astfel, chiar dacă, prin natura lor, aceste două categorii de produse sunt menite să distreze publicul, ele servesc de asemenea altor scopuri. „Articolele de sport și de gimnastică” sunt destinate antrenamentului corpului prin exerciții fizice, în timp ce „jucăriile, jocurile și articolele pentru joacă” vizează în primul rând să îi distreze pe utilizatori (Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus, EU:T:2013:291, punctele 35 și 36).
- 69 Într-un mod și mai evident decât în cazul „jucăriilor, jocurilor și articolelor pentru joacă”, vizate în Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor” vizează în primul rând să îi distreze pe utilizatorii acestora, într-o perspectivă educativă (aportul de cunoștințe de bază cu privire la cuvinte, litere, cifre etc.) și de dezvoltare generală, care poate include, cu siguranță, dezvoltarea fizică, dar nu într-un mod în care să facă din antrenamentul fizic destinația lor principală. În această privință, reclamanta arată că expresia „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor” ar implica în principal o activitate fizică. Or, nu numai că termenul „activitate” poate desemna de asemenea o activitate intelectuală, dar adăugarea cuvintelor „pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor” accentuează ideea că activitatea desemnată nu are o finalitate principală pur fizică, ci, dimpotrivă, un scop în primul rând pedagogic.
- 70 Prin urmare, camera de recurs a considerat în mod întemeiat, la punctul 26 din decizia atacată, că „articolele de sport” sunt destinate pentru antrenamentul corpului prin exerciții fizice, în timp ce jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor vizează în același timp să distreze și să educe copiii.
- 71 De asemenea, camera de recurs a considerat în mod întemeiat, la punctul 26 din decizia atacată, că „jucăriile pentru baie” vizează „în mod clar, doar să distreze copiii de vârstă mică”. Astfel, scopul de pură distracție al „jucăriilor de baie pentru copii” este și mai evident decât în cazul „jucăriilor pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor”.

- 72 În al doilea rând, produsele vizate de mărcile în conflict nu sunt în concurență, contrar celor susținute de reclamantă.
- 73 Aceasta argumentează în special că acest tip de produse poate fi schimbat cu ușurință de consumatori (ea dă exemplul mingilor și truselor de volei pe plajă).
- 74 Or, reiese de la punctele 61, 70 și 71 de mai sus că, întrucât natura și destinația produselor vizate de mărcile în conflict sunt diferite, acestea nu sunt interschimbabile și, prin urmare, nu sunt concurente. În orice caz, deși uneori poate exista eventual o anumită interschimbabilitate între produsele în cauză, aceasta nu există atunci decât într-un sens, și anume doar consumatorii anumitor jucării desemnate de marca solicitată sunt susceptibili să se orienteze către „articolele de sport” corespunzătoare, desemnate de mărcile anterioare, în cazul creșterii prețului jucăriilor respective. Este evident că, chiar dacă prețul „articolelor de sport” ar crește, consumatorii „articolelor de sport” nu s-ar orienta totuși către aceste jucării, cu scopul de a înlocui adevărate „articole de sport”.
- 75 În al treilea rând, reclamanta arată în mod greșit că, în Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), Tribunalul nu a exclus categoric faptul că produsele în cauză au o destinație similară, ci s-a limitat să declare că o asemenea similitudine nu putea fi prezumată „în absența unor indicații precise [...] cu privire la produsele specifice în cauză și cu privire la modul în care acestea ar fi afectate”. În această privință, este necesar să se constate că această precizare, la punctul 36 din Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), nu are efect asupra domeniului de aplicare al afirmației conținute la același punct, potrivit căreia „articolele de sport” și „jocurile, jucăriile și articolele pentru joacă” au în esență o destinație diferită. Tribunalul a amintit doar prin aceasta că OAPI nu dovedise contrariul. Pe de altă parte, reiese de la punctul 55 de mai sus că analiza prospectivă a riscului de confuzie între două mărci trebuie să se facă având în vedere descrierea produselor care rezultă din cererile de înregistrare a mărcilor.
- 76 În orice caz, în speță, reclamanta a furnizat dovezi în fața OAPI cu privire la produsele specifice desemnate de marca solicitată (seturi de mini-golf, „rachete wow”, „jungle croquet”, trambuline, frisbee etc.). Acestea din urmă nu permit, contrar celor indicate de reclamantă, să se demonstreze că produsele desemnate de mărcile în conflict au aceeași destinație sau sunt interschimbabile, în măsura în care rezultă că jocurile intervenientei pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor se adresează chiar și copiilor de vârstă mică, ceea ce accentuează scopul lor pedagogic și de divertisment.
- 77 În al patrulea rând, cu privire la argumentul reclamantei potrivit căruia anumite „articole de sport” au ca destinație primă și principală „divertismentul”, mai degrabă decât „antrenamentul corpului prin exerciții fizice” (precum cluburile de golf, bowlingul, biliardul, jocul de darts, de frisbee), trebuie constatat că, în orice caz, reiese de la punctele 57-61 de mai sus că natura lor este diferită de cea a produselor mărcii solicitate. În plus, nu revine OAPI să se pronunțe cu privire la ansamblul categoriei generale a „articolelor de sport”, în considerarea anumitor produse specifice pe care aceasta le conține (a se vedea punctele 64 și 65 de mai sus).
- 78 În al cincilea rând, reclamanta susține de asemenea că produsele în cauză au o clientelă în mod vădit comună, și anume copiii, și că, fiind vorba de asemenea despre adulți care le cumpără pentru copiii lor, consumatorii în percepția cărora se creează o confuzie sunt identici.
- 79 Este necesar să se observe că acest argument trebuie respins ca insuficient în sine pentru a stabili similitudinea între produse, în măsura în care nu toate produsele care se adresează aceluiași consumatori sunt în mod necesar identice sau similare.
- 80 În al treilea rând, în ceea ce privește canalele de distribuție și de fabricație ale produselor desemnate de mărcile în conflict, trebuie constatat că, contrar celor susținute de reclamantă, acestea sunt diferite.

- 81 Camera de recurs a subliniat în mod întemeiat că în speță este vorba despre categorii de produse care, în general, sunt fabricate de întreprinderi specializate și se vând în magazine specializate.
- 82 În primul rând, este necesar să se constate, precum în Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus (EU:T:2013:291), că, deși este posibil ca „articolele de sport”, pe de o parte, și „jucăriile de baie pentru copii” și „jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare a copiilor”, pe de altă parte, să fie fabricate de aceleași întreprinderi și oferite spre vânzare prin aceleași canale de distribuție, astfel de fenomene sunt marginale și nu pot, fără dovezi suplimentare, să conducă Tribunalul la a considera că aceste două categorii de produse împărtășesc aceleași canale de distribuție (a se vedea în acest sens Hotărârea BETWIN, punctul 12 de mai sus, EU:T:2013:291, punctul 38).
- 83 În al doilea rând, trebuie arătat că faptul că produsele în cauză pot fi vândute în aceleași spații comerciale, precum magazinele universale sau supermarketurile, nu este în mod special semnificativ, din moment ce în aceste puncte de vânzare se pot găsi produse de naturi foarte diverse, fără a le fi atribuită în mod automat aceeași origine din partea consumatorilor [a se vedea Hotărârea din 24 martie 2010, 2nine/OAPI – Pacific Sunwear of California (nollie), T-364/08, EU:T:2010:115, punctul 40 și jurisprudența citată].
- 84 În al treilea rând, elementele de probă furnizate de reclamantă nu sunt de natură să inverseze concluzia din decizia atacată. Reclamanta invocă dovezile pe care le-a furnizat în anexa 4 la expunerea sa de motive din 7 februarie 2013 în fața camerei de recurs, vizând să arate că magazinele universale din Regatul Unit și din Spania vând articole de sport lângă jucării pentru activități.
- 85 Mai întâi, cu privire la site-urile magazinelor universale generaliste, de tipul „Jarrod” sau „El Corte Ingles”, reiese din aceste dovezi că articolele de sport sunt vândute în categoria „fitness”, în timp ce jucăriile pentru exterior sunt vândute în categoria „jucării” sau „jucării pentru exterior”, categorii care, deși pot fi apropiate, corespund totuși la două departamente distincte, astfel cum arată camera de recurs la punctul 27 din decizia atacată.
- 86 Apoi, trebuie amintit că, în orice caz, publicul relevant este constituit din membrii publicului larg din Germania și că, în consecință, dovezi referitoare la distribuitorii localizați în alte țări nu au decât o valoare foarte limitată sau chiar nulă, în aprecierea similitudinii produselor.
- 87 În sfârșit, cu privire la dovezile reclamantei prezentate OAPI și care vizează să demonstreze că fabricanți de produse de sport, precum „Nike” și „Adidas”, produc de asemenea jucării pentru activități, este necesar să se constate că aceste jucării nu se aseamănă cu jucăriile pentru activități de educație și dezvoltare, ci mai degrabă cu articole promoționale, și că, în orice caz, aceste cazuri sunt marginale, întrucât privesc doar mărci de sport foarte renumite și nu sunt de natură să infirme concluzia potrivit căreia, ca regulă generală, produsele mărcilor în conflict sunt fabricate de întreprinderi distincte și specializate.
- 88 În al patrulea rând, arată reclamanta, camera de recurs nu a ținut cont de practica constată a OAPI care confirmă că există o similitudine cel puțin slabă între „articolele de sport” și „jucăriile, jocurile și articolele pentru joacă” și nici de o decizie a Curții Federale germane, citată în Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus (EU:T:2013:448), sau de Hotărârea KNUT însăși, precum și de decizii ulterioare ale OAPI.
- 89 Cu privire la argumentul extras din practica decizională a OAPI și din jurisprudența Uniunii, reiese din jurisprudența citată la punctul 42 de mai sus că legalitatea deciziilor camerelor de recurs trebuie apreciată numai în temeiul Regulamentului nr. 207/2009, iar nu în cel al unei practici decizionale anterioare acestora.

- 90 În aceste condiții, trebuie amintit că OAPI are obligația de a-și exercita competențele în conformitate cu principiile generale de drept al Uniunii, precum principiul egalității de tratament și principiul bunei administrări. Având în vedere aceste două principii, OAPI trebuie, în cadrul examinării unei cereri de înregistrare a unei mărci comunitare, să ia în considerare deciziile adoptate deja cu privire la cereri similare și să analizeze cu o deosebită atenție aspectul dacă este sau nu este necesar să decidă în același sens. Principiile egalității de tratament și bunei administrări trebuie să se concilieze totuși cu respectarea legalității. În consecință, nicio parte la o procedură în fața OAPI nu poate invoca în beneficiul său o nelegalitate care ar fi fost eventual comisă în favoarea altei persoane, pentru a obține o decizie identică. În plus, pentru motive de securitate juridică și de bună administrare, examinarea oricărei cereri de înregistrare trebuie să fie strictă și completă și să aibă loc în fiecare caz concret [a se vedea Hotărârea din 10 martie 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI, C-51/10 P, Rep., EU:C:2011:139, punctele 73-77 și jurisprudența citată].
- 91 În speță, pentru motivele care precedă, camera de recurs nu a săvârșit nicio eroare de apreciere prin considerarea faptului că produsele în cauză erau diferite. Trebuie să se constate că deciziile invocate de reclamantă și cele invocate de intervenientă nu fac decât să sublinieze existența în cadrul OAPI a unei practici decizionale nu într-un totuși coerente, contrar susținerilor reclamantei.
- 92 Pe de altă parte, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia oficiile naționale pentru mărci din cadrul Uniunii – și mai precis Curtea Federală Germană de Brevete [Bundespatentgericht] în „cauza 32 W (pat) 6/01”, evocată în Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus (EU:T:2013:448) – consideră că aceste produse sunt similare, trebuie amintit că regimul mărcilor comunitare este un sistem autonom, constituit dintr-un ansamblu de norme și care urmărește obiective care îi sunt specifice, aplicarea sa fiind independentă de orice sistem național [Hotărârea din 5 decembrie 2000, Messe München/OAPI (electronica), T-32/00, Rec., EU:T:2000:283, punctul 47]. Reiese dintr-o jurisprudență constantă că înregistrările deja efectuate în state membre nu constituie decât elemente care, fără a fi determinante, pot doar să fie luate în considerare în vederea înregistrării unei mărci comunitare [Hotărârea din 16 februarie 2000, Procter & Gamble/OAPI (Forma unui săpun), T-122/99, Rec., EU:T:2000:39, punctul 61, și Hotărârea din 19 septembrie 2001, Henkel/OAPI (Tabletă rotundă roșie și albă), T-337/99, Rec., EU:T:2001:221, punctul 58].
- 93 În plus, cu privire la raționamentul întemeiat pe Hotărârea KNUT, punctul 41 de mai sus (EU:T:2013:448), reiese de la punctele 59 și 65 de mai sus că acesta nu poate fi transpus în prezenta cauză.
- 94 Pe de altă parte, trebuie respinse argumentele reclamantei referitoare la limitarea cererii de înregistrare (a se vedea punctul 9 de mai sus), în măsura în care, având în vedere analiza precedentă, nu este necesară pronunțarea cu privire la incidența acestei limitări asupra similitudinii produselor.
- Cu privire riscul de confuzie
- 95 În vederea aplicării articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, un risc de confuzie presupune în același timp o identitate sau o similitudine între mărcile aflate în conflict, precum și o identitate sau o similitudine între produsele sau serviciile pe care le desemnează acestea. Aceste condiții sunt cumulative [a se vedea Hotărârea din 22 ianuarie 2009, Commercy/OAPI – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, Rep., EU:T:2009:14, punctul 42 și jurisprudența citată].
- 96 Reclamanta arată că numai în cazul în care produsele sunt în mod vădit și indubitabil lipsite de similitudine nu este îndeplinită una dintre condițiile esențiale de la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 și opoziția este respinsă fără evaluarea similitudinii semnelor și a riscului de confuzie. Or, această situație nu se regăsește în prezenta cauză.

- 97 Trebuie constatat că în decizia atacată s-a considerat în mod întemeiat că produsele în conflict erau diferite, indicându-se astfel în mod clar că nu exista nicio similitudine între ele. În consecință, prin aceasta s-a considerat în mod întemeiat că nu putea exista niciun risc de confuzie, chiar și având în vedere identitatea semnelor, întrucât nu era îndeplinită o condiție indispensabilă pentru aplicarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, și anume identitatea sau similitudinea produselor.
- 98 Având în vedere toate aceste elemente, este necesar să se respingă al doilea motiv invocat de reclamantă, ca fiind neîntemeiat.
- 99 Întrucât niciunul dintre motivele invocate de reclamantă în susținerea concluziilor sale nu este întemeiat, este necesar să se respingă acțiunea în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 100 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, în conformitate cu concluziile OAPI și ale intervenientei.
- 101 În plus, intervenienta a solicitat obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura administrativă care s-a aflat pe rolul OAPI. În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 190 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, cheltuielile necesare efectuate de părți în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs sunt considerate cheltuieli de judecată recuperabile. Situația cheltuielilor de judecată aferente procedurii desfășurate în fața diviziei de opoziție este însă diferită. Prin urmare, cererea intervenientei prin care solicită obligarea reclamantei, întrucât a căzut în pretenții, la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii administrative în fața OAPI nu poate fi admisă decât cu privire la cheltuielile necesare ale intervenientei aferente procedurii în fața camerei de recurs [a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 ianuarie 2006, Devinlec/OAPI – TIME ART (QUANTUM), T-147/03, Rec., EU:T:2006:10, punctul 115].

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă)

declară și hotărăște:

- 1) Respinge acțiunea.**
- 2) BH Stores BV este obligată la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cheltuielile necesare efectuate de Alex Toys LLC în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).**

Jaeger

Van der Woude

Kancheva

Wetter

Ulloa Rubio

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 2 iulie 2015.

Semnături